

MARIBORSKI VEČERNIK „JUTRA“

Cena 1 Din

Uredništvo in uprava: Maribor, Grajski trg 7 / Tel. uredništva in uprave 24-55
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 14. uri / Velja mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 din, dostavljen na dom 12 din / Oglasi po ceniku / Oglase sprejema tudi oglasni oddelek »Jutra« v Ljubljani / Poštni ček. rač. št. 11.409

London — Rim

Rimska politika se je z anšlusom nujno zaokrenila v drugo smer. Mussolini se je odrekel Srednji Evropi. Težišče politične pozornosti rimske vlade se je premaknilo proti jugu. Sicilija je postala središče italijanske državne celote. Sredozemski problemi so se pomaknili v ospredje reševanja ter obravnavanja in so s špansko državljansko vojno pridobili na svoji pereči aktualnosti. V splošnem trendu političnih sil na evropskem obzorju je smatrala angleška politika kot najprimernejše, da likvidira z Italijo sporne točke izza abesinske vojne in da ustvari pogoje za formulacijo žentlmenškega agreementa št. 2, ker se žentlmenški agreement ni prav nič izkazal.

ski agreement št. 1 ni prav nič izkazal. V londonskih krogih pričakujejo za soboto podpis nove angleško italijanske pomiranege diplomatskega sotrudnika »Daily Telegrapha« je že do podrobnosti izdelana formulacija dokumentarnih besedil k tej pogodbi. Sedaj, ko je angleška vlada nedvomno pokazala, da si želi čimprej dokončne likvidacije abesinskega vprašanja, in ko je italijanska vlada podala obvezno zatrdilo, da nima nikakršnih teritorialnih pretenzij v Španiji, ni nobene ovire za podpis pogodbe, ki ji pripisujejo gotovi evropski krogi magično moč, da bo odstranila sporni material, da bo ublažila napeto evropsko stanje in da bo nastopila daljša doba premirja ter mirnega razpleta vseh perečih problemov.

Londonski tisk kaže veliko veselje radi uspešnega zaključka pogajanj med Londonom in Rimom. Angleški listi pišejo o tem sporazumu zelo izčrpno, prav tako se obširno bavijo s skorajšnjim podpisom pogodbe. Doznava se pa tudi, da se je angleška vlada pred končno odločitvijo obrnila na posamezne dominione glede priznanja italijanskega imperija in da je prejela na to vprašanje kakor tudi na ostala aktualna vprašanja pritrden odgovor.

V splošnem pa opozarjajo londonski dobro poučeni krogi na to, da ni bilo ob priliki pogajanj med Italijo ter Veliko Britanijo onih težkoč, ki so jih nekateri politiki morebiti pričakovali. Če so se pa takšne težave pojavile, potem so se brž likvidirale, ker so bile ovire precej lahko odstranljive. Sporazum med Veliko Britanijo ter Italijo ne pomeni le ublažitve napetosti med dvema državama, ampak v Evropi vobče. V Ženevi pa bo Anglija nedvomno z lahkoto izpolnila obveznosti, ki jih je prevzela glede Abesinije, katere velika tragika se bo šele tedaj dopolnila. V ženevskem zboru sedijo predstavniki mnogih držav, ki so čakale že na ta korak londonske vlade in ki bodo sledile Londonu v priznanju italijanskega imperija ter aneksije Abesinije.

Angleški tisk razpravlja tudi o težavah, ki jih je imel Chamberlain radi teh pogajanj v Veliki Britaniji sami, kjer so gesla bivšega zunanjega ministra Edena, konservativnega opozicionalca W. Churchilla ter njihovih pristašev precej popularna. Krogi okoli Chamberlaina upajo, da se bo kmalu po podpisu žentlmenškega agreementa št. 2 čutila koristnost te pogodbe med obema velesilama, katerih tradicionalno prijateljstvo do ustvaritve oasišča Berlin-Rim je splošno znano. Čuje se pa iz gotovih angleških krogov tudi drugačen glas, ki zatrjuje, da ne bodo s to pogodbo pereča in sporna vprašanja med obema državama niti najmanj rešena, ampak da gre za odgoditev reševanja problemov, ki bi v sedanji situaciji lahko privedlo do eksplozije...

Intimnejše sodelovanje francoske ter angleške admiralitete

PRED SESTANKOM PARIŠKIH IN LONDONSKIH DRŽAVNIKOV. — FRANCIJA BO PODPRLA ANGLIJO RADI PRIZNANJA ABESINSKE ANEKSIJE. — V OSPREDJU RAZGOVOROV VPRAŠANJE SKUPNE DRŽ. OBRAMBE.

LONDON, 14. aprila. V zvezi s predstojimi razgovori med francoskimi ter angleškimi ministri pišejo »Times«, da bodo ob tej priliki Daladier, Bonnet, Chamberlain in Halifax obdelali vsa vprašanja, ki se nanašajo na sodelovanje Francije ter Anglije. Ni pa še gotovo, kje bodo ta posvetovanja v Parizu ali Londonu. Na vsak način pa šele po velikonočnih praznikih. »Daily Telegraph« doznava, da bo tvorilo pretežni del razgovorov vprašanje skupne državne obrambe. Splošno prevladuje vtis, da hoče biti nova francoska vlada v najtes-

nejšem stiku z angleško vlado, da lahko izvede oboroževanje v zamišljenem tempu. V načrtu je zlasti intimnejše sodelovanje francoske ter angleške admiralitete. Glede angleško italijanskega sporazuma je izven dvoma, da Francija ta sporazum pozdravlja in da bo v Ženevi podprla angleški predlog za priznanje aneksije Abesinije po Italiji, saj želi tudi Francija doseči sporazum z Italijo na sličen način kakor Anglija. »Daily Express« opozarja tudi na možnost sodelovanja obeh generalnih štabov.

Italija odstopi Angliji področje Tanskega jezera

LONDON, 14. aprila. Zatrjuje se, da bo v soboto parafiran angleško italijanski pakt in sicer po lordu Perthu za Veliko Britanijo, dočim bo slovesen podpis pogodbe v maju ob prihodu grofa Ciana v London. Pogodba predvideva večje

koncesije Veliki Britaniji, ker nima Italija želje, da bi motila položaj na področju nilskih izvirkov, kar je zlasti važno za Sudan in Egipt. Baje je Italija pripravljena, da odstopi Veliki Britaniji celo področje Tanskega jezera.

Neguš hoče v Ženevo

ŽENEVA, 14. aprila. Londonsko poslanstvo neguševo objavlja noto, ki vsebuje protest proti priznanju italijanskega imperija in v kateri se napoveduje energično vztrajanje Haila Selasija na dosedanjem stališču. V smislu te note je pri-

znanje italijanskega imperija po Društvu narodov tako dolgo nemogoče, dokler ni Abesinija izločena iz D. N. Neguš je napovedal, da pojde 9. maja v Ženevo, oziroma da bo poslal tjakaj svojega zastopnika.

Nadvojvoda Albert ruši tradicije Habsburgovcev

BUDIMPEŠTA, 14. aprila. Nadvojvoda Albert je sporočil regentu Hortthyju, da se bo poročil z gospodično Katarino Boesckay de Telsobanya. To sporočilo se tolmači kot prekinjenje tradicij habsburške rodbinske tradicije, po kateri mora

vsak Habsburgovec v takem slučaju obvestiti rodbinskega glavarja, dočim nadvojvoda Albert tega ni storil, ampak je sporočil svojo odločitev regentu Hortthyju.

Poljska zaprla južno mejo proti Češkoslovaški

VARŠAVA, 14. aprila. »Gazeta Polska« poroča, da je južno poljska meja vzdolž slovaškega dela Češkoslovaške za vsak promet zaprta. Ta ukrep se spravlja v zvezo s poljsko noto češko-

slovaški vladi, v kateri protestira poljska vlada proti akciji čeških komunistov ob poljski južni meji, ki je naperjena proti Poljski.

300 sovjetskih letal za Kitajce

PARIZ, 14. aprila. »Petit Journal« poroča, da je ob mongolski meji pripravljenih 300 sovjetskih letal za Kitajsko. Ta letala so razdeljena v 50 enot in jih vodijo sovjetski piloti. Iz gotovih krogov

se lansira vest, da je kitajsko japonska vojna za Rusijo koristna, ker se je doslej vedno izkazalo, da se ob dveh prepirajočih tretji smeji.

Kralj Karol med narodom

BUKAREŠTA, 14. aprila. Kralj Karol je včeraj nepričakovano posetil Kluj ter je inšpiciral 83. pehotni polk, okrožni del.

Laburisti odklanjajo misel angleške ljudske fronte

LONDON, 14. aprila. Predsedstvo laburistične stranke je predloge glede ustanovitve ljudske fronte po francoskem vzorcu odklonilo z utemeljitvijo, da si

hoče angleška delavska stranka z lojalnostjo in disciplino v notranje političnem življenju priboriti oblast v državi.

Pabecki

Letos ne bo skupščinskih volitev

Te dni je imel bivši poštni minister dr. Kaludjerčić sestanek v Pazariču. Govoril je tudi o predstojeh skupščinskih volitvah ter je izjavil: »Letos ne bo volitev«. Sedanja narodna skupščina bo zglasovala še en proračun. Nato bo šele govora v volitvah.«

Središče Brežice

V mariborskem tedniku Jugoslovenske radikalne zajednice beremo sledeče zanimive opazke, izvirajoče iz pristno rešetarske pameti, ki pa so obenem tudi silno značilne za celokupni sestav one miselnosti, ki ji je dobro in plemenito vse, kar se steka v tok njenega sukanja ter prikazovanja, ki pa se hkrati, v trenutku, v polsekundi sprevrže do oblik popolnoma nasprotnega brezobzirnega in zasmehujočega ocenjevanja, čim se zгоди nekaj, kar ne mara in noče v tok te miselnosti, ki je vsem dobro znana. V št. 15 omenjenega lista beremo namreč: »Zakaj je JNS zmagala v Središču in Brežicah? Ker hočeta Središče in Brežice priti v narodni pregovor namesto Veržeja in Lemberga. Veržej in Lemberg že davno ne zaslužita tega, kar jim ljudje iz starih časov oponašajo. Središče in Brežice pa sedaj zaslužita, zato naj imata to slavo tistih modrijanov...« — Središčani in Brežičani se bodo Rešetarju prav gotovo primerno zahvalili za ta poklon, gotovo tudi tisti, ki niso menili, da se bodo proti svoji volji prijatelju Rešetarju tako hudo zamerili. Tista o Veržeju in Lembergu je namreč tako čudna reč, da bi se lahko nanašala na marsikoga, ki je rešetarskega nastroja in usmerjenosti. Rešetarja, ki je zadnjič nekaj telebančil o potresu, je torej vendarle tudi nekaj razkačilo, kakor je ob zadnjih občinskih volitvah tudi očko »Slovenca«. Stvari in ljudje so torej vendarle nekoliko drugačni, kakor si predstavljajo rešetarske figure, ki se ljudstvu in zlasti mladini povsem odtujujejo. Petra Rešetarja je strah in tudi njegove prijatelje. Dobro dé malo razburjenja. Mi smo pa zadovoljni, da je v rešetarskih krogih vznemirjenje in nervoznost.

Proti lastni domovini

»Branik« št. 9 poroča: »Recimo, da so se godile Slovakom še tako hude krivice v mejah svobodne ČSR in smatramo, da je bila njih dosedanja borba za priznanje avtonomije v resnici utemeljena, pa kljub temu ne bo mogel odobravati postopanja dr. Hlinke nihče, ki ima in more imeti vsaj malo čuta za lastno nacionalno državo. Borba za nacionalne, regionalne ali plemenske pravice je lepa in izvira lahko iz popolnoma idealnih nagibov. Toda ta borba je lepa samo dotlej, dokler se vodi na strogo nacionalnem terenu in dokler ne posegajo v njo narodi, kojih stremljenje gre očitno za razbitjem nacionalne države. Kdor se posluži v borbi, ki jo vrši baje za pravice svojega naroda, pomoči najhujših sovražnikov tega naroda, ta ne vodi več nacionalne borbe, ta se bori dejansko proti svoji lastni domovini. Paveliči in Perčevići so to, pa naj potem nastopajo v tej ali drugi državi.«

Potres v južni Italiji. V Kalabriji so včeraj v številnih krajih čutili potres in ni znano, če je bilo kaj človeških žrtev. Epicenter potresa je v oddaljenosti 100 km vzhodno od Messine.

